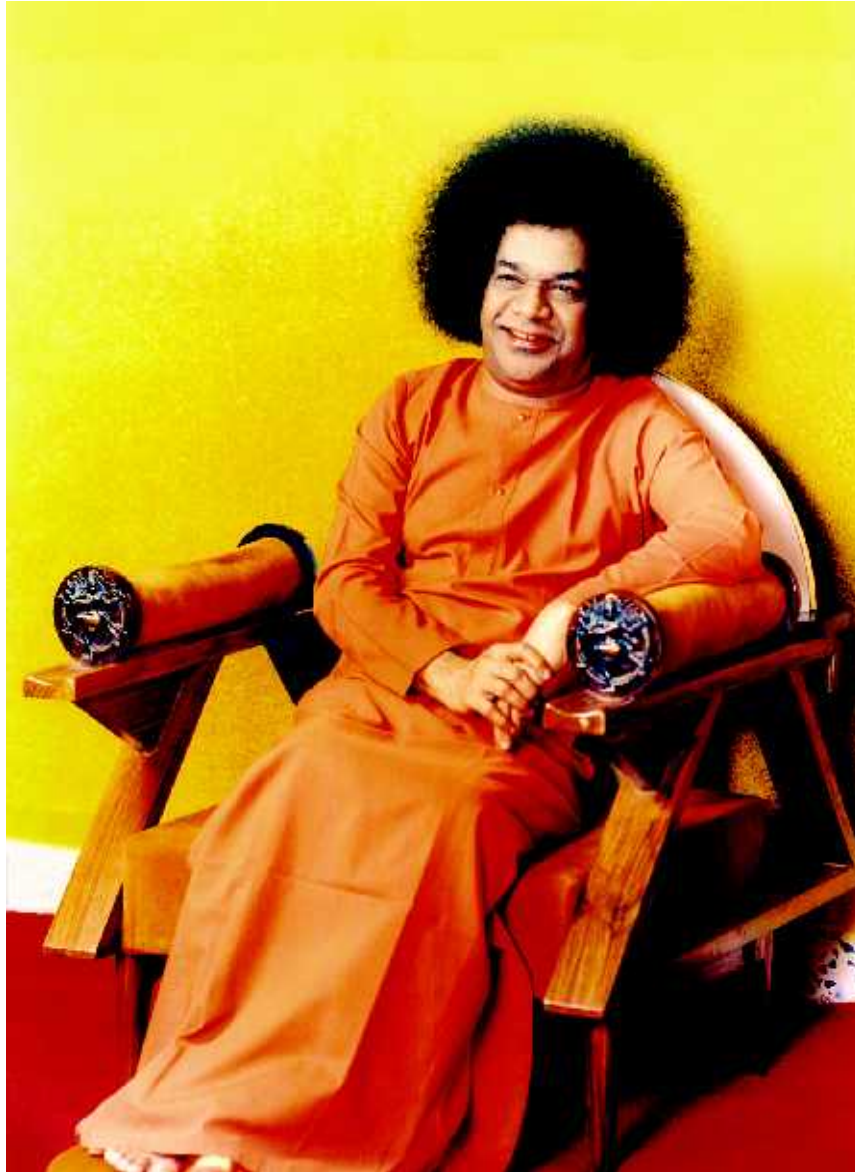

Sái Rám

časopis Satja Sái Organizace ČR

Bhakti jóga učí lidi cestě lásky, milovat tak, jak milujete sami sebe a prosperovat láskou.

Poté se vám nemůže stát nic špatného. Pouze to bude rozšiřovat radost a štěstí všem lidem. Bůh je přítomný ve všech lidech jako láska. Všichni se snaží spojit svou lásku s oceánem lásky, kterým je Bůh. Kdekoli je láska zjevná, věřte tomu, že to je boží láska. Bůh velmi miluje lidstvo. Proto kdykoli se někdo rozhodne sloužit lidstvu, které On miluje, Bůh ho zahrne velkou milostí. Když lidské srdce roztaje při pohledu na utrpení druhých a v důsledku soucitu se rozšíří, věřte, že Bůh je tam přítomen. To jsou znaky, podle kterých poznáte pravost cesty oddanosti (*bhakti jóga*).

Satja Sái váhiní, kap. 10

Vzdělání a mír

Promluva Šrí Satja Sáí Báby u příležitosti Mahášivarátri, v Tirúvanantapúram 20. prosince 1958

Vtělení lásky!

Guvernér Dr. Rámakršna Ráo právě hovořil s citem o tom, jak velmi nutné je pěstovat duchovní hodnoty. Kde dochází k pokroku ekonomickému bez přizpůsobení duchovní základny, tam sobectví a chamtivost přivedou společnost do neštěstí. Zde v Tirúvanantapúram nepřichází v úvahu, že by se na duchovní základnu zapomnělo. Padmanábhův chrám vládne městu i každodennímu životu nejen místních obyvatel, ale všech lidí ve státě. Kérala je sama o sobě svatá země, jejíž svatost se ještě znásobila příchodem Šankaráčárji a jeho učením.

Země je velmi krásná, jak jsem viděl, když jsem cestoval z Koimbatúru až do tohoto hlavního města. Scenérie, tvořená stojatými vodami a kokosovými háji, které se malebně rozprostírají od jednoho konce státu k druhému, mi připomínala obrovské plátno velikého umělce. Bůh má v těchto krajinách zálibu; jako umělec stojí před vlastním obrazem nebo sochou a oceňuje své dílo. Abyste mohli vidět Pánovu krásu v půvabné krajině, která vás obklopuje, nestačí vnější zrak, k tomu potřebujete vyvinout vnitřní oko. Pak, budete-li chodit po zemi nebo plout po vodě, bude to jako byste konali pouť svatou zemí, při níž zahlédnete Boha v každém oblaku či kousku zeleně. Ale celá tato boží krása (*sundaram*) musí vést k pravdě (*satjam*) a pravda k dobru (*mangalam*). To je přirozená cesta. Krása božího díla vás zavede k boží slávě; umělcův obraz ve vás vyvolá dychtivost poznat malíře. Pán, je-li jeho pravda pochopena, uděluje blaženost. To je znamení velké přízně.

Kérala je starobylá pokladnice duchovní moudrosti

Také jsem viděl, že zdejší lidé jsou velmi pracovití a pilní. Od jednoho konce země

k druhému měli napilno na silnicích, v obchodech a na polích, na zahradách a podél kanálů. Další, čeho si všimli všichni, kdo se mnou cestovali, byly proudy dětí, chlapců a děvčat spěchajících do školy s kádžanovými listy, tabulemi nebo taškami knih na zádech. Zde je procento gramotnosti nejvyšší z celé Indie. Mimoto se v každé rodině najde několik vysoce vzdělaných mužů a žen. Thirúvanantapúram je středisko mnohých vzdělávacích a kulturních zařízení.

Přes všechny tyto starobylé tradice duchovních vítězství, přes plnou sýpku duchovních nauk, přes veškerou aktivitu a píli, přes všechno

zaujetí pro vzdělání, přes všechny příležitosti, jichž se lidé tak radostně chápou, nalézám zde mnoho neklidu (*ašánti*). Žádný vnitřní mír nepřevládá tam, kde bychom očekávali, že ho bude hojně. Samozřejmě, jak praví staré přísloví: „I starý tygr je pořád pruhovaný.“ Musím vám říci, že tu sice stále ještě zůstává duch, ale síla jako by vyprchala z této starobylé pokladnice duchovní moudrosti, z níž se kdysi všichni učili tajemství klidné mysli a míru (*šánti*).

Všechny gramofonové desky jsou vyrobeny ze stejného materiálu. I lidská srdce jsou z téhož nejvyššího vědomí (*čaitanja*). Rýhy vryté do gramofonových desek vypadají na všech stejně. I rýhy vryté do srdcí žalem a radostí jsou více méně stejné. Jehla, která běží po drážce na desce, produkuje pomocí zvukové bedny a zesilovače hudbu, dobrou nebo špatnou. Jehla je jako mysl (*manas*), která přebíhá přes štěstí a bídu a tlumočí nebo zesiluje reakci a působí, že se cítíte v povznesené nebo sklíčené náladě. Je-li jehla ostrá, hudbu je radost poslouchat. Je-li tupá nebo ulomená, pišící zvuk působí muka.

Vzdělání, které si musí člověk osvojit v první řadě

Mysl je vítr, který nám přináší vůni nebo zápach tohoto světa. Když se vítr obrací směrem k tomu, co zapáchá, jste znechuceni, když k tomu, co voní, jste šťastni. Vítr sbírá mraky ze čtyř světových stran. Podobně i mysl přináší do vašeho vědomí zklamání mnohých nadějí. Ale mysl také, podobně jako vítr, rozptyluje mraky, které ji zatemňují a vyvolávají v ní pocit, že je ztracena uprostřed noci pochybností. Ovládněte mysl a zůstanete klidní. To je tajemství míru (*šánti*). To je to vzdělání, které musí člověk v první řadě pro sebe žádat a zajistit si. Dnes často vidíme, že lidé s nejvyšším vzděláním jsou nešťastní a nejméně spokojeni. Co tedy vlastně získali vším tím studováním knih, lidí a věcí?

Abyste získali klidnou mysl, nemusíte se zabývat čtením, ale systematickým duchovním snažením (*sádhana*). Pak můžete být šťastni, ať jste bohatí nebo chudí, oceňováni nebo zavržováni, ať se setkáte se zdarem či nezdarem. To je brnění, bez něhož je pošetilostí vcházet do arény života. Jestliže jdete do arény jen pro smyslová potěšení, říkáte si o všelijaká soužení. Podobá se to plavbě malé lodičky bez kormidelníka na rozbouřeném moři. Proto se vydejte po cestě duchovní disciplíny hned teď.

Meditace Vám zbystří mysl

Každý z vás má dosti velkou schopnost se soustředit. Víte, jak se to dělá, neboť každý úkol vyžaduje umění soustředit se a každému je toto umění ku prospěchu. Truhlář, tkadlec, úředník, převozník, všichni to umějí ve větší či menší míře. Používejte koncentraci i při tomto úkolu: nasměrovat mysl na to, jak pracuje. Zkoumejte ji a cvičte ji, ať se omezí na dobrou společnost, dobré myšlenky a dobré skutky. Meditujte nad jakoukoliv podobou boží a opakujte jakékoliv Pánovo jméno a uvědomujte si při tom jeho sladkost. To vám zbystří mysl a vytvoří dobrou hudbu složenou z radosti i bolesti, které život přináší.

Nezapomínejte, že Božství je všude a v každém jako podzemní voda. Pán sídlí ve všech bytostech (*sarvabhúta antarátma*) a je

všudypřítomný (*sarvajápi*). On je duše (*átman*) každé bytosti. Je ve vás, tak jako ve všech ostatních. Není ho více v boháči a není ani větší v tloušťíkoví. Jeho jiskra osvětluje komůrku každého srdce. Slunce svítí na všechny stejnou měrou; jeho milost stejnou měrou zahrnuje každého. Vy sami si stavíte zábrany, které brání paprskům jeho milosti, aby vás zahřály. Neobviňujte Boha za svou nevědomost, pošetilost a zvrácenost. Tak jako podzemní voda vytryskne bohatým pramenem, když vrt dosáhne hloubku její hladiny, dotýkejte se trvalým Rám, Rám, Rám, Rám, Rám pramene Božství tak dlouho, až jednou vytryskne v chladivé hojnosti a přinese nikdy nekončící radost.

Nic nepřináší čistou radost

Život je poutí k Bohu; svaté místo je tam někde v dálí! Před vámi leží cesta; pokud však neuděláte první krok a za ním další vpřed, jak se tam můžete dostat? Vykročte s odvahou, vírou, radostí a vytrvalostí. Určitě uspějete. Mysl a intelekt je párek tažných volů, zapřažených před povoz

„vnitřního člověka“. Volci nejsou navyklí chodit po cestách pravdy, spravedlnosti, míru a lásky; tak táhnou vozík po cestách, které znají, to jest po cestách klamu, nespravedlnosti, soužení a nenávisti. Musíte je vycvičit, aby chodili po té lepší cestě, aby nepřinesli neštěstí sobě, vozu, do něhož jsou zapřaženi, a člověku uvnitř vozu.

Vaše dítě vám poskytuje mnoho radosti svou hrou a svým žvatláním, ale když vás vyrušuje od práce nebo vás trápí, jste-li jinak zaneprázdněni, velmi se na ně rozzlobíte. Je zdrojem radosti i strastí. Neexistuje nic, co by vám mohlo dát nesmíšenou radost, a i kdyby existovalo, přineslo by vám zármutek, když byste to ztratili.

Taková je přirozenost věcí. Proto se snažte napravit samotný zdroj radostí a strastí, jímž je mysl. Ovládejte ji a vycvičte ji tak, aby viděla pravou povahu objektivního světa, který vás střídavě přitahuje a odpuzuje. To je pravým ovocem vzdělání.

Musíte použít rozlišování,

vytřídit odpad a zbavit se ho ve prospěch toho, co je hodnotné. Musíte získat *punjam* (ctnost) vykonáváním nesobecké služby pro ostatní. Musíte se stranit špatné společnosti a vyhledávat přátelství dobrých, pouze ti vás mohou očistit a uzdravit. Když se nesnažíte změnit tímto způsobem a očekáváte náručí milosti, nakonec skončíte obviňováním Boha za své neštěstí, místo abyste obviňovali sami sebe za nedostatek víry! Milost není možné získat takovým chováním, vaše oddanost musí být tak pravá, že vás Bůh přijme jako svého oddaného. Postupně vás stravuje čas, Bůh je pánem času. Proto hledejte útočiště u Boha. Necht' se Bůh stane vaším učitelem (*guruem*), vaší cestou, vaším Pánem. Obdivujte ho, poslouchajte jeho příkazy, nabídněte mu svou vděčnou věrnost a držte se ho pevně v mysli. To je jediná cesta a také nejsnadnější způsob, jak ho realizovat jako svou vlastní skutečnost.

Promluva z 2. 7. 1985

Guru púrnima je den, ve který byste se měli rozhodnout, že se stanete mistrem svých smyslů, intelektu, emocí a vášní pomocí *sádhany* (duchovní disciplíny). Ego vás bude vyrušovat i během meditace. Učenec také může být zkažen egem, libuje si v probírání pro a proti, což vede ke vzniku pochybností a narušení víry. Proto se zcela odevzdejte Bohu a nehledejte nic jiného, než duchovní pokrok. Takové odhodlání nevznikne z učnosti. Proto se pusťte do *sádhany* (duchovní praxe) bez odkladu. Rozvíjejte dobré vlastnosti, zbavte se špatných návyků, myšlenek, slov a činů. Chovejte se ke všem s láskou a rozvíjejte svou lásku. To je cesta k *ánandě* (radosti).

Promluva z 27. 7. 1980

Sái inspiruje

Vzdělání bez moudrosti, moudrost bez rozlišování,

činy bez rozmyslu, erudice bez prozíravosti, moc bez oprávnění, prohlášení nezaložená na pravdě, hudba bez melodie, uctívání nepodpořené oddaností, osobnost bez selského rozumu a charakteru, student bez pokory ... neslouží žádnému rozumnému účelu.

Člověk by měl, kromě vědomostí, získaných ze svatých textů, získat moudrost skrze zkušenosti. Poznání bez osobní zkušenosti je bezcenné.

Satja Sái váhiní, kap. 21

Ačkoli je zdrojem míru blaženost uvnitř, lidé ho hledají ve vnějším světě, jakoby se honili za fata morgánou.

Díky neutuchající aktivitě, nekonečným starostem a bezuzdným přáním se klid mysli ztrácí a stává se obětí nespokojenosti a utrpení. Mír je nutné od začátku rozvíjet v nitru.

Poté musí být mír rozšířen na naši rodinu. Z domova by se měl šířit do vesnice.

Mír by tedy měl začít u každého jednotlivce a rozšířit se do celé společnosti.

V Satja Sái Organizaci je věnováno velké úsilí propagaci hodnot pravda, správné jednání, láska, mír a nenásilí. Je to pouze propagace, ale nikoli uvedení do praxe.

Pouze hlásání něčeho nemá žádnou hodnotu. Ze všech ctností je nejdůležitější láska.

Pokud rozvíjíte lásku, všechny hodnoty z ní vyplynou.

Náš úpadek je důsledkem toho, že jsme zapomněli na Boha.

Když myslíme na Boha, náš život bude naplněn mírem a štěstím.

Promluva z 23. 3. 1989

Není většího duchovního cvičení, než kontrola smyslů.

Všechna duchovní cvičení, jako jsou opakování božího jména nebo pokání, budou k ničemu, pokud nedokážete ovládat své smysly. Ovládání zde neznamená naprosté zastavení.

Konejte své povinnosti v rodině, škole nebo povolání. Ale ať děláte cokoli, vykonajte to s pocitem, že všechny činy jsou vykonány pro potěšení Boha. Máte pocit, že naprosté odevzdání Bohu je velmi těžké, ale podle mne není nic jednoduššího. Jakmile rozvinete tento způsob myšlení,

všechny vaše smysly budou přirozeně pod kontrolou. Dávni světci řekli, že blaženost tkví ve vizualizaci a prožívání pravé formy, kterou je princip duše.

Správné využití smyslů vede k poznání duše (*átman*).

Promluva z 15. 2. 1999

Pokud chcete pochopit svou pravou přirozenost, musíte udělat tři věci

Ohnout tělo, opravit smysly a ukončit mysl. Ohnout tělo znamená, že byste neměli dovolit egu, aby se ve vašem těle rozvinulo. Rozvíjejte pokoru a konejte upřímně své povinnosti. K opravení smyslů

je potřeba prozkoumat, jak se smysly chovají a umravnit je, když mají tendenci sejít z cesty a utáhnout jim uzdu, když je to potřeba. Ukončit mysl potom vyžaduje zklidnění rozmarů mysli tím, že ji obrátíte jiným směrem. Vezměte si například klíč a zámek. Když otočíte klíčem doleva, zámek se zamkne a když otočíte doprava, tak se odemkne. Podobně vaše srdce je zámek a mysl je klíč.

Když obrátíte mysl k Bohu, rozvinete odpoutanost. Když obrátíte mysl ke světu, rozvinete připoutanost. Proto obraťte mysl k Bohu a odevzdejte každý svůj čin jemu.

Promluva z 6. 5. 1988

Skutečné štěstí je možné nalézt pouze ve stavu bez přání.

Šrí Satja Sáí Bába

GÍTA VÁHINÍ – Svaté slovo boží

KAPITOLA 23

Tři *guny* – *sattva*, *radžas* a *tamas* procházejí různými kombinacemi, permutacemi a modifikacemi a projevují se jako celé toto stvoření, jako vesmír a příroda (*prakrti*). Proto *prakrti* není stálá ani pravdivá, podléhá změnám. Ale *átman* je *čajtanja*, je *tédžórúpam*, čistá záře. Z toho důvodu nemůže být poskvrněn ani modifikován. Tělo je *prakrti*; *buddhi* a *manas* jsou také *prakrti* a různí se podle stupně nadbytku nebo nedostatku té které *guny*.

Sattvaguna je stálá a čistá, nesobecká a světlá. Proto ti, kteří ji vlastní, nemají žádná přání a v ničem nebudou mít nedostatek; jsou způsobilí poznat *átmana*. Lidé s *radžógunou* se budou zaměstnávat činy zabarvenými egem. Je možné, že mají potřebu sloužit druhým, ale tato touha je požene dál za věhlasem a pýchou nad tím, co dokázali. Zároveň s dobrem pro druhé budou toužit i po vlastním prospěchu. Jedince obdařené *tamógunou* přemáhá temnota nevědomosti, jen tápou kolem sebe a nevědí, co je správně a co je špatně.

Každá z *gun* činí člověka neschopným realizace nejvyšší Reality, která ho osvobozuje a nechává splynout s Univerzálním. Jelikož je zakotven v *prakrti*, bláhově se domnívá, že prožívá *guny*, které *prakrti* tvoří. To je ovšem klam. K odstranění tohoto klamu se stává nutností pátrat po povaze a charakteristických vlastnostech *kšétrý* neboli *prakrti*. Zatímco pro začátečníka, pro *sádhaku*, je nutné, aby usiloval o poznání a zabýval se poznaným, *džňánín* musí věnovat větší pozornost *gunám*. Poznané je Realita, zažití božského základu všeho, co je.

Ardžuna pozorně naslouchal a nakonec se zeptal: „Ó, Pane, jaké vlastnosti by měl mít *džňánín*?“ Kršna odpověděl: „Musí mít dvacet ctností a to v dostatečné míře, Partho! Asi se zeptáš, jaké to jsou ctnosti. Povím ti o nich. Poslouchej, ale z toho, co uslyšíš, neusuzuj, že postačí k dosažení cíle. Cíl je nesmrtelnost, *amritattvam*. Té lze dosáhnout jedině zažitím *brahma* jako *sarvam khalvidam brahma* (*brahmadákšatkára*). Když je poznání úplné, poznávající se stává poznaným.

Aby jedinec dosáhl tohoto vyvrcholení, musí být očištěn ctnostmi. Pak může zažít poznané a dosáhnout realizace. Proto budu napřed hovořit o ctnostech, potom o vítězství. Jaká je to skvělá cesta. Chtít dosáhnout *brahma* bez předchozího morálního a ctnostného žití je jako přát si lampu bez knotu a oleje! Napřed si opatří všechny tři věci, pak zapal lampu a budeš mít světlo. Se světlem *brahmadžňány* neboli realizací *brahma* je tomu také tak.

Je jedna věc, které by si měli *sádhakové* pozorně povšimnout: lampa, knot a olej musí být úměrné. Je-li knot příliš veliký nebo malý pro lampu, je-li příliš mnoho nebo málo oleje pro knot nebo lampa příliš velká nebo malá pro knot a olej, plamen nebude hořet jasně a nevydá světlo. Světlo bude jasné a stálé jen tehdy, když budou všechny tyto tři věci ve správném poměru. I tři *guny* musí být v rovnováze, aby poskytly největší výtěžek, výtěžek osvobození. Tři *guny* jsou pouta, jimiž je člověk svázán, podobně jako kráva, která má svázané přední a zadní nohy a třetím provazem přivázané rohy ke krku. Tři *guny* jsou takovým trojitým poutem. Jak se může ubohé zvíře volně pohybovat, když je takto svázané? *Sattvaguna* je zlatý provaz, *radžóguna* měděný a *tamóguna* železný.

Všechny tři účinně svazují, bez ohledu na rozdílnost v ceně materiálu. Ve formě provazů všechny tři brání v pohybu.“

Ardžuna se zeptal: „Pane, řekl jsi, že člověk potřebuje dvacet ctností, aby měl nárok na *džňánu*. Které to jsou? Popiš mi je, prosím, podrobněji.“ Na to Kršna pravil: „Ardžuno, jsem velmi potěšen tvou dychtivostí. Poslouchej tedy.

První ctností je *amánitvam* – pokora a oproštění od pýchy. Pokud jsi v zajetí *mánam* (pýcha), nemůžeš získat *džňánam* (poznání). Člověk by se měl chovat jako voda. Voda přijme jakoukoli barvu, kterou k ní přidáš, a nikdy neprosazuje svou vlastní barvu. Voda je pokorná a prostá domýšlivosti. Chování člověka je pravým opakem. Při poskytnutí nejmenší služby nebo darování nejmenšího obnosu se snaží, aby se o tom lidé dozvěděli. Buď to sám roztrubuje, nebo zařídí, aby to bylo zveřejněno. Doporučuje se *amánitvam*, tj. nepřítomnost pýchy a ctížádosti.

Nyní přejdeme ke druhé, k *adambhitvam* – oproštění od ješitnosti. Je velkou ctností, když člověk nepředstírá, není okázalý, nechlubí se něčím, čím není, nebo mocí, kterou nemá, či autoritou, k níž není oprávněn.“ Zde by si čtenáři měli uvědomit jednu věc. Dnešní svět je plný pokrytectví a falešného předstírání. Ať se podíváte na kterýkoli obor lidské činnosti, ať sledujete kohokoli, všude se setkáváte s touto strašnou vadou. Vládu nad národy mají v rukou lidé činící si nárok na moc, autoritu a funkce. Osoby bez jakýchkoli znalostí vystupují tak, jako by všechno věděly. Ti, kteří nemají nikoho k ruce ani doma, tvrdí, že mají zástup stoupenců.

Každou aktivitu provází od počátku pokrytectví. Ničí člověka na všech polích působnosti, stejně jako škůdci ničí úrodu. Bude-li vymazáno pokrytectví, bude svět zachráněn před pohromou. Předstírání způsobí, že ztratíte nejen tento svět, ale i ten příští. Pokrytectví škodí vždy a všude. Nesluší ani obyčejnému člověku, jak by mohlo prospět *sádhakovi*?

Třetí ctnost je *ahinsá*. I tato je důležitá. *Hinsá* není jen fyzické násilí, spíše znamená přivodění duševní bolesti, když svými činy a slovy přivodíte druhým úzkosti a strach. Jen proto, že druhým fyzicky neublížíte, nemůžete si činit nárok na nenásilnost (*ahinsá*). Vaše činnost musí být nesobecká a nesmí působit bolest. Všechny vaše myšlenky, slova i činy musí být prosty motivace způsobit někomu bolest.

Čtvrtá ctnost je *kšamá*. Také se nazývá *kšánti* a *sahana* a znamená, že máte zlo, které vám druzí učinili, ztrátu, již vám způsobili, i nenávist, kterou k vám chovají, považovat za neskutečné. Jednejte tak, jako byste měli co činit s fatou morgánou. To znamená, že si musíte vypěstovat tak velkou míru trpělivosti a duchovní síly. To neznamená bezmocně strpět ubližování od druhých jen proto, že vám chybí síla k odvetě. Toto chování navenek neboli *kšánti* je výrazem míru ve vašem srdci. Je pravda, že mnoho lidí musí snášet ubližování od druhých, protože nemají fyzickou, ekonomickou nebo lidskou podporu. Jejich utrpení nelze uznávat jako *kšánti*.

Jako pátou máme *rtham*: přímočarost, bezúhonnost, upřímnost. Jinými slovy soulad činů, slov a myšlenek, týkající se jak světské, tak duchovní aktivity. Je aspektem čtvrté ctnosti.

Šestá je *áčárjópásaná*, posvátná služba duchovnímu učiteli. Taková služba pomáhá zvýšit učitelovu náklonnost k žákovi, což žákovi velmi prospěje. Ale guru, který nemá pevný cíl, dovede žáka jen ke

zkáže. Guru musí žáka zahrnovat svou láskou tak svobodně a spontánně, jako kráva krmí malé tele mlékem. Guruovo vyučování je pro žáka pramenem a živobytím pro dosažení Boha a osvobození.

Sedmá ctnost je *saučam* neboli čistota – nejen vnější, ale i vnitřní. A co je vnitřní čistota? Nepřítomnost lpění a nenávisti, chtění a nespokojenosti, chtíče a zlosti, a na druhé straně přítomnost *daivi*, dobrých a božských kvalit. Voda očišťuje tělo, pravda očišťuje mysl. Rozum pročišťuje schopnost uvažovat; jedinec je očišťován pokáním a disciplínou.

Osmá ctnost se jmenuje *sthairjam*, stálost a pevnost ve víře a nepřítomnost těkavosti a vrtošivosti. *Sádhaka* se musí pevně držet toho, do čeho jednou vložil svou víru a co přispívá jeho duchovnímu pokroku. Neměl by přelétávat od jednoho ideálu ke druhému a ze dne na den měnit svůj cíl. Tomu se také říká *díkša*. Těkavost je produktem slabosti a té je třeba se úzkostlivě vyhýbat.

Devátá na seznamu je *indrijanigraha*, ovládnání smyslů. Buďte přesvědčeni o tom, že smysly mají sloužit vašim zájmům, nikoli vy jejich. Nebud'te jejich otroky, raději z nich otroky učíte vy.

Jako další je desátá ctnost, *vairágja*: odpoutanost, odříkání, ztráta záliby ve zvucích, dotecích, tvarech, chutích a vůních, za nimiž se honí smysly, protože je tyto věci dráždí a obdarovávají chvilkovou radostí. Smysly ale nemají zájem o vznešené cíle, jako jsou *dharma*, *artha*, *káma* a *mókša*. *Átmana* lze odhalit pouze sledováním vznešených cílů.

Jedenáctou ctností je *anahankára*, oproštění od egoismu. Egoismus je živnou půdou pro všechny neřesti a vady. Egocentrický jedinec nebere ohled, zda je něco správné nebo nesprávné, dobré nebo špatné, zbožné nebo zlé. Tyto rozdíly ho nezajímají, ani je nezná. Je naprosto neznalý *dharma* i morálky. Nepřizpůsobuje se spravedlnosti. Být oproštěn od tohoto jedu znamená být obdařen *anahankárou*. Egoismus je nepřítel v přestrojení přítele.

Další ctnost se nazývá *džañma-mrithju-džará-vjádhidukha-dóšánudaršanam*, což znamená jen uvědomění si nevyhnutelného koloběhu zrození a smrti, stárnutí a nemoci, zármutku a zla a ostatních příznaků pomíjivosti tohoto stvořeného světa a života v něm. Přestože lidé pozorují, jak

se tyto věci jim i ostatním dějí, nezkoumají důvody proč, ani způsoby, jak jim uniknout. To je tou největší záhadou, úplný div.

Kdybyste totiž šli až na kořen problému, uvědomili byste si, že můžete uniknout všemu ostatnímu kromě smrti. To, co člověk právě prožívá jako štěstí, je ve skutečnosti jen bída přestrojená za štěstí. Proto poznejte pravdu o těchto věcech, přemýšlejte o chybách v uvažování, které vás zavedly do klamu. Výsledkem bude posílení vaší odpoutanosti a tím dosáhnete *džňány*. Proto se, Ardžuno, osvobod' od zrození (*džañma*), smrti (*mritju*), stárnutí (*džarâ*), nemoci a žalu (*dukha*).“ Takto promluvil Kršna láskyplně nabádaje Ardžunu.

Pak promluvil o *ašakti* neboli *anášakti*, oproštění se od touhy, odtažení chtění od předmětů. Lačnost vlastnit věci, které vidíte, je zapříčiněna egoismem. „To musím mít“, „musím se stát hrdým majitelem této cennosti“, to člověku našeptává sobectví. Je to silné lano, které vás připoutává k předmětům. Stáhněte mysl a se vším zacházejte jako s projevy Pánovy slávy. Milujte všechny věci jako vyjádření jeho slávy, ale nepodléhejte iluzi, že vlastnit je vám přinese štěstí. To je klam. Nevěnujte jim svůj život; používejte je podle potřeby, kdy a jak to je nutné, nic víc. Jinak takové puzení, které vás burcuje k činnosti, je velkou překážkou vašemu pokroku k osvobození. Všeho, co získáte jako majetek, se budete muset jednou vzdát. Na tu poslední cestu si nemůžete vzít s sebou ani stéblo trávy nebo zrnko prachu. Tuto skutečnost mějte stále před očima, pak můžete realizovat skutečnost.

Než se člověk narodí, nemá ke světu a k materiálním předmětům žádný vztah. Po smrti to všechno zmizí i se všemi příbuznými a blízkými. Bytí je jen mezihra odehraná během přestávky. Dát se oslnit takovou třídní poutí je opravdu pošetilé. Chtění poskvřňuje mysl a činí ji nezpůsobitou pro vyšší snažení. *Sádhakové*, kteří usilují o osvobození a uskutečnění, se musí zbavit chtění, neboť chtění lepší jako mastnota, která je těžko odstranitelná, když jednou přilnula.

Nyní je třeba věnovat pozornost další ctnosti, a to *samatvasthiti*, vyrovnanosti, stavu nenarušeného klidu v radosti a smutku, blahobytu a bídě, štěstí a neštěstí. To je patnáctou ctností *džňánina*. Být v povznesené náladě na základě zdaru, zisku či projevu úcty nebo být sklíčený pro porážku, ztrátu nebo zostuzení, jsou aktivity zcela marné. Přijměte všechno stejně jako boží milost a božskou pomoc (*prasáda*). Jako nosíte boty, když našlapujete přes trnitá místa, jako držíte nad sebou deštník, abyste nezmokli, nebo spíte pod moskytiérou, aby vás nepošťípali komáři, tak se také obrňte neochvějnou myslí, která si je jistá boží milostí, a klidně snásejte chválu a hanu, porážku a vítězství, potěšení i bolest. K tomu, abyste statečně procházeli životem, je tato *sama-čittattvam* prohlášena za nepostradatelnou.

Jako další je *ananjabhakti*, *bhakti* bez jediné další myšlenky nebo jiného citu. Když vás zavalí zármutek, utíkáte se k Bohu. Když vás přemůže *sankata* (tíseň), hledáte útočiště u Vénkaty. Při navrácení radosti ho házíte přes palubu. Když ležíte s horečkou a máte zničenou chuť a hořko v ústech, toužíte po pálivé nakládané okurce, ale poté, co horečka klesla a vy se cítíte opět normálně, už nemáte chuť na stejnou okurku. *Bhakti* není dočasný otrok. *Bhakti* je nepřerušené rozjímání o Pánovi bez jakýchkoliv myšlenek a citů.

Cokoli děláte, při odpočinku nebo hovoru, všechno musí být prosyceno láskou k Bohu. To je *ananjabhakti*. Poté následuje *ékántavásam*, vyhledávání samoty. Člověk musí být rád sám. To neznamená držet tělo na nějakém osamělém místě, daleko od domovů lidí. Samota a ticho musí

být v mysli; všichni její nájemníci musí být donuceni nebo přemluveni k odchodu. Mysl by měla být *nirvišaja*, bez obsahu, odvrácená od světa předmětů.

Osmnáctá ctnost napomáhající *džňáně* je chybění zájmu o společnost lidí, tj. oproštění od touhy být ve společnosti osob, zaujatých pletkami objektivního světa. Je možné získat vyrovnanou mysl i uprostřed divokých zvířat, ale je velmi obtížné získat ji mezi světsky smýšlejícími lidmi. *Sádhana* je ovlivňována společností, v níž se člověk pohybuje. Dobří lidé vás udržují dobrými, špatní vás zatahují ke špatnosti.

Je zajisté těžké zjistit, kdo je dobrý a kdo špatný, a přidat se k dobrým. Proto je radno vyhýbat se lidem a soustředit se na *sádhanu*. Lidská mysl je jako železo. Padne-li do bláta, rezaví a rozpadá se; když padne do ohně, ztrácí strusku a stává se ryzí. Proto je pro člověka společnost moudrých lepší než samota. Vzpomeňte si, jak se Nárada, syn obyčejné služky, stal mudrcem (*rši*) tím, že se dostal do společnosti dobrých lidí. Také Ratnakara, který byl dříve krutým lovcem, se dostal do společnosti sedmi mudrců a byl proměněn v prvního mezi básníky, nazývaného Ádikavi. Špatná společnost je velmi škodlivá. Železná koule do červena rozpálená nadělá více škody než plamen ohně. Hříšnému člověku je třeba se vyhýbat více než samotnému hříchu. *Sádhakové* musí být bdělí a zvážít, v jaké se zdržují společnosti.

Devatenáctá ctnost je ‚vědomé rozlišování mezi *átmanem* a tím, co je *anátman*‘. Své vědomí upněte vždy na realitu *átmana* a tělo i smysly odložte jako neskutečné a nestálé. *Átman* je věčný, proto se zakotvíte jen v něm, ne v pomíjejících ne-átmických iluzích nebo předmětech. Život je boj o vítězství nad klamem, který vás straší. ‚Já jsem věčný *átman* ve vás a ve všech. Proto připoutejte mysl ke mně a bojujte, jistí vítězstvím.‘

Dvacátá a poslední kvalifikace, kterou je třeba získat, je *tattvadžňánadaršanam*, vize pravé podstaty *tat* (To) Univerzálního principu, jehož je všechno jednotlivé a konkrétní pouhým stínem. To znamená, že *sádhaka* by si měl horlivě přát zřít Univerzální.“

Bude-li hledající mít upřímnou snahu získat z výše uvedených dvaceti ctností alespoň dvě nebo tři, ostatní mu přijdou samy od sebe docela přirozeně. Nebude třeba zvláštního úsilí, aby je získal. Jakmile člověk na cestě pokročí, získává nejen dvacet, ale dokonce ještě více ctností. O těch dvaceti je zde zmínka proto, že jsou význačné, toť vše. *Sádhana*, založená na těchto ctnostech, snadno člověka dovede k cíli. Proto na ně Kršna kladl důraz.

Jimi vyzbrojen může jedinec dosáhnout sebeuskutečnění; o tom není třeba pochybovat, neboť ho dovedou k poznání, že tělo, smysly, inteligence a vnitřní vědomí – všechny jsou spojeny s aspektem *prakrti*. Kdo je od toho odlišný, je *puruša*. *Puruša* je ten, kdo zná pole (*kšétra*) a znalce pole (*kšétradžňu*). Když je někdo schopen rozlišovat mezi tím, co je *puruša* a co *prakrti* nebo *kšétra* a *kšétradžňu* – což je jedno a totéž – stává se svědkem a je osvobozen od všeho chtění a veškerých přání.

Sái inspiruje

Jóga znamená „jednotu“.

V Indii, kde jóga koluje v žilách lidí od nepaměti, se musíme snažit o harmonické soužití mnoha věrouk a vyznání, což je ideální prostředí pro universální náboženství. Ti, kdo dokážou hrdinsky proměnit svou víru v každodenní život, mohou získat tuto "soudržnost" ve svých vztazích a mezi jejich vnějším chováním a vnitřní přirozeností. *Sádhaka* (ten, kdo hledá duchovní růst), odhodlaný jít po cestě *prémy* (lásky), musí vytrvale usilovat o jednotu mezi sebou a vtělením Prémy, tedy Bohem.

Satja Sái váhiní, kap. 10

Hodnota správné jednání je řád chování, který podporuje ideály pro každou fázi rozvoje osobnosti:

studenta, člověka v domácnosti, živitele rodiny, nadřízeného, podřízeného, duchovního hledajícího, poustevníka, atd. Když je řád porušen a lidstvo se dostane na scesti a lidé zapomínají na vysoké ideály, kvůli kterým přišli, zrodí se Bůh a vede lidi na správnou cestu.

Pán Ráma byl přesně takovou inkarnací. Je vskutku vtělením ctností oděné do iluzorní lidské podoby. Držel se správného jednání ve svém každodenním životě už od útlého dětství. Je zosobněním správného jednání. Není v něm ani stopy špatných vlastností. Jeho božský charakter se projevuje jeho vyrovnanou povahou a vlastnostmi lásky a náklonnosti.

Meditujte na něj a budete naplněni láskou ke všem bytostem, držte se jeho příběhu a zjistíte, že se všechna vzrušení vaší mysli zastavují, až vznikne dokonalý klid a mír.

Promluva z 1. 4. 1963

Vše, co říkáte, je odraz vnitřních myšlenek.

Vše, co děláte, je odraz vnitřních sklonů.

Proto je jednání v souladu s nitrem *dharma* (správné jednání). Říkat to, co cítíte v nitru, je *satja* (pravda). Rozjímání nad tím, co prožívá srdce, je *šántí* (mír). Rozumět správně nutkání srdce je *ahimsa* (nenásilí). Soucítění se všemi, zářící ze srdce, je *préma* (lásky). Být vskutku člověkem znamená mít naprostou harmonii myšlenek, slov a činů. Co se stane, když je mezi těmito třemi nesoulad? Vede to pouze ke zbytečným činům.

Promluva z 28. května 1991

Střední cesta

Promluva Satja Sái Báby v New Dillí 1. dubna 1975

Vtělení lásky!

Duchovní disciplínou (*sádhana*), stálou a nepřerušovanou, může člověk ovládat toulky mysli, které svou různorodostí a marností působí zklamání a utrpení. „*Sádhana* dokáže to, co se zdá být nemožné“, říká jedno telugské rčení.

Co je třeba – být si vědom nekalé hry, kterou mysl hraje. Předkládá vaší pozornosti jeden zdroj dočasných potěšení za druhým, bez přestávků ke zvážení kladů a záporů. Když byl utišen hlad po jídle, mysl pokouší oko přitažlivostí filmů, připomene uchu kouzlo hudby a nechá sbíhat sliny na něco dobrého. Prání se velmi brzy stává popudem k činu, popud sílí a brzy se stane nekontrolovatelným. Tíha prání se postupně stává příliš velkou a zanedlouho se v člověku dostaví sklíčenost a smutek. Cvičte mysl, aby hledala inspiraci a vedení v inteligenci, namísto ve smyslech a honbě za dobrodružstvím a hmotným ziskem. Tím se stane mysl nástrojem k redukování svých toulek a k získání energie na nutnější záležitosti.

Jste živými buňkami božího těla

Splněná prání rodí další prání. Nejsou-li splněna, vedou k dalším vtělením života na zemi, aby se zklidnily touhy. Jediný způsob, jak odstranit iluzi chtění, je odevzdat veškerou činnost Bohu, pustit se do všech aktivit v duchu bohoslužby a přestat se s nimi ztotožňovat, ponechat následky jemu. Na každého pohlížejte jako na svaté vtělení a podle toho jej ctěte s láskou, porozuměním a službou. Pouze slepí jsou lhostejní k nepotěšitelnému stavu druhých, pouze hluchí nebudou ovlivněni jejich sténáním. Ve skutečnosti neexistují žádní „druzí“. Všichni jste „živými buňkami“ božího těla, každý vykonává svou funkci, aby se stala jeho vůle.

Radost získaná při působení radosti druhým je

neporovnatelná. Vaše srdce musí roztát soucitem, když oko vidí někoho trpět. To je znak neagresivního, mírumilovného (*sattvického*) jedince. Jedinec, který je letargické mysli (*tamasický*) bude jiný – je příliš pomalý, příliš tupý, aby se ho něco dotklo. Energický, ale nemyslivý a bezohledný (*radžasický*) jedinec bude spěchat, aby potrestal toho, kdo utrpení způsobil, a může přitom opomenout zmírnit utrpení postiženého. Tvrdá necitelnost je kořenem všech krutostí, které znetvořují posvátnost lidských tvorů ve všech zemích.

Existují tisíce sborů oddaných zpěvu, organizovaných pod Satja Sái Séva Samitis (organizované skupiny zpěvu a služby). Působí po celém světě. Setkávají se přibližně na jednu hodinu jednou nebo dvakrát týdně k nábožným zpěvům a pak se rozejdou. Zpěvem velebí slávu boží pod různými jmény a je to pro ně povznášející zkušenost.

Vyhýbejte se nestřídmosti ve všem

Účel takovéto hlasité sborové modlitby je odlišný od tiché osobní modlitby. Je to společné, hudebně vyjádřené, navzájem si pomáhající úsilí, či duchovní cvičení k přemožení šesti vnitřních nepřátel člověka: žádostivosti, zloby, chamtivosti, lpění, domýšlivosti a nenávisti. Tito temní ptáci plní strom života a znečišťují srdce, kde si staví svá hnízda. Když nahlas vyzpíváme boží slávu, srdce je osvíceno a ptáci to světlo nesnesou. Navíc hlasy stoupající z tolika hrdel je lekají, takže odletí.

Je radno, aby každý sledoval střední cestu. „*Ati sarvatra vardžajet*“ je stará zásada, která říká: „Vyhýbej se nestřídmostem kdekoliv.“ Musíte respektovat meze, dané zkušenostmi věků v posvátných spisech. Tyto meze působí jako hráze krotící přivaly vod, zuřící vášně nasměrují do neškodných kanálů a zachrání vás před

zkázou. Samozřejmě, člověk má elementární potřeby – tělesné, duševní a intelektuální, které vyžadují ukojení, ale jen do určité míry. Není však zapotřebí přetěžovat se nepotřebnou potravou, přebytečným nábytkem a rezidencemi o mnoha místnostech. Přepych vysiluje a zotročuje.

Je na vůdcích lidu, aby v těchto věcech šli příkladem, protože jejich stoupenci se obvykle snaží je napodobit a vyrovnat se jim. Příklady jsou účinnější než poučky. Deko praxe má větší cenu než tuna kázání. Proto vyhlašuji: „Můj život je mým poselstvím.“ Musíte přetvořit svůj život v příklady těch ideálů, které kážete. Rodiče musí být svým dětem dobrým příkladem, učitelé musí být dobrým příkladem svým žákům, vůdcové musí být dobrým příkladem těm, o nichž předpokládají, že je budou následovat. Když někdo káže přísnou zdrženlivost a žije v přepychu, pouze odhalí svou dutost a neupřímnost.

Za svého vůdce i průvodce si vyberte Boha

Rodiče hovoří o čestnosti, ale v přítomnosti dětí vyslovují lži, a dokonce je nabádají k prolhanosti. Otec, ač je doma, vyžaduje na dítěti, aby řeklo nevídanému hostu, že doma není. Takto dítě dostane první lekci ve vytáčkách od samotného otce. Nemá smysl obviňovat mladíka, když z něj vyrostle hrozba pro společnost.

Zkrátka a dobře, nejlepší cesta k získání štěstí je vybrat si jako vůdce a průvodce Boha. Bude vás řídit a střežit ze samotného srdce. Císař Šivadží kdysi poslal jakési lidi ze svého dvora ke svému učiteli Samartovi Rámdásovi s velikým množstvím zásob – obilím, šatstvem, sladkostmi a nádobím. Rámdás se jich otázel: „Pro koho jste to přinesli a proč?“ Oni odpověděli: „Pro tebe, ty nemáš nikoho, kdo by se o tebe staral, tak ti Šivadží mahárádž toto všechno posílá.“ Rámdás se smál a řekl: „Já mám samu prozřetelnost, aby se o mne starala. Jen sám Bůh nemá nikoho, kdo by se o něj postaral. Požádejte Šivadžího, ať tyto věci pošle Bohu!“ Světem se nyní šíří vlna úzkosti, protože stoupají ceny a následují zuřivé pokusy opět je snížit. Základní příčinou stoupání cen je klesající

hodnota člověka. Lidé si musí uvědomit svou nedocenitelnost. Neměli by na sebe pohlížet jako na levné šrouby nebo matice, které nemají v životě vyšší účel. Člověk by měl vědět, že je nesmrtelný, neporazitelný *átman* (svatá esence) a že tělo je pouze schránkou pro *átmana*.

Chybí láska, založená na vnitřním Božství

Člověk by měl uznávat všechny ostatní za své příbuzné, mající tutéž božskou jiskru a božskou podstatu. Pak bude výroba efektivní, spotřeba ekonomická, distribuce spravedlivá a výsledkem bude mír a více lásky. Láska pramenící z vrozené božské podstaty nyní chybí, a proto existuje vykořisťování, podvod, chamtivost a krutost. Až si lidé uvědomí, že všichni jsou „buňkami“ svatého těla, nebude už docházet k devastaci člověka. Člověk je podobný démantu, ale zachází se s ním jako s kouskem skla.

Člověk může realizovat své poslání na zemi pouze tehdy, když o sobě bude vědět, že je svatý, a když bude všechny ostatní cítit jako svaté. A musí sloužit Bohu v podobě člověka. Bůh se před vámi zjevuje jako slepý žebrák, idiot, malomocný, vetčný stařec, zločinec nebo blázen. Musíte se dívat za tyto

závoje a hledat vtělení lásky, moci a moudrosti – Sáiho – a uctívat ho nesobeckou službou lidství.

Boha nelze ztotožnit s jedním jménem nebo s jednou formou. On je všechna jména a všechny formy. Všechna jména jsou jeho i všechny podoby jsou jeho. Také vaše jména jsou jeho; vy jste jeho podoby. Vy se jevíte jako oddělená, individuální těla, vnější schránky.

Když vyjasníte a posvětitě svůj zrak a budete-li se dívat na druhé *átmičným* okem, okem, které proniká za tělesno (se všemi jeho atributy a příslušenstvím), uvidíte ty ostatní jako vlny na oceánu absolutna, jako „tisíce hlav, tisíce očí, tisíce nohou“ nejvyšší svrchované osobnosti (Puruša), o které se zpívá v Rgvédě (v jednom z nejstarších indických duchovních spisů). Usilujte o získání této vize a o prosycení touto blažeností.

Sái inspiruje

Pouze až budeme mít mysl zcela pod kontrolou, budeme schopni pochopit naši pravou realitu.

Poté všechny potíže a trampoty, pochybnosti a dilemata skončí. Budeme schopni překonat všechn smutek, klam a rozrušení a zakotvit ve svatém tichu *šántí* (míru). Duchovní život není věc bezduchého tlachání. Je to zkušenost čisté *ánandy* (blaženosti).

Spiritual Diary, str. 14

Divoký kůň je cvičen řadou způsobů.

Podobně pokud chcete zkrotit neposednou mysl, potřebujete modlitbu, *bhadžany* (písň oddanosti) a pamatování jména. V úvodních stádiích kůň běhá na všechny strany, cvičitel si s tím ale nedělá hlavu, jen pevně drží otěže. Podobně když začnete s pamatováním a opakováním božího jména, i mysl běhá na všechny strany, nesmíte se oddat zoufalství, rozrušení nebo nerozhodnosti.

Držte pevně otěže božího jména! Brzo dostanete mluvu a myšlenky pod kontrolu.

Nedovolte, aby se k vám přiblížilo cokoli, kvůli čemu zapomenete boží jméno.

Je jen otázka času, kdy realizujete výhody pamatování jeho jména.

Dhjána váhiní, kap. 8

V sezamovém semínku je olej. V másle je mléko. Pod zemí je voda.

Ve dřevě je potenciál ohně. Podobným způsobem je všudypřítomný Bůh v lidském těle a mysli.

Ten, kdo se ho snaží rozeznat a poznat ho, musí vyvinout úsilí a dodržovat

sádhanu (duchovní praxi). Poté, jako výsledek svého úsilí a *sádhaný*, si uvědomí, že Bůh je on sám a že mezi nimi není žádný rozdíl.

Satja Sái váhiní, kap. 12

Setkání evropských zástupců Satja Sái organizace

Láska v akci s podtitulem „*Vy děláte Moji práci, Já dělám vaši práci.*“ bylo téma setkání zástupců Satja Sái organizace Zóny 7, jejíž součástí je i Česká republika. Toto setkání je organizováno vždy jednou za tři roky. Tentokrát se uskutečnilo ve dnech 3. - 5. března 2017 na rovinaté půdě Nizozemí. Místem setkání byl bývalý kapucínský klášter ve vesnici Beukenhof, která je vzdálená cca 20 km od Eindhovenu.

Téma setkání *Láska v činu* nebylo novinkou, neboť již před devíti roky bylo téma podobné. Novinkou však byla účast delegátů z Velké Británie a Irska, neboť tyto země se staly součástí Zóny 7 až v minulém roce. Setkání se zúčastnili také delegáti z Belgie, Dánska, Estonska, Finska, Litvy, Lotyšska, Maďarska, Německa, Norska, Polska, samozřejmě nechyběli delegáti z pořádajícího Nizozemí, již zmiňovaní Britové a Irové a byli zde také zástupci z České republiky. Celkový počet zúčastněných se blížil číslu 200.

Setkání začalo v pátek večer přivítáním, zpěvem duchovních písní a krátkým filmem. Hlavní program přišel v sobotu. Téma víkendu otevřela Petra von Kalinowski z Německa, přičemž další myšlenky přinesla Marianne Meyer z Dánska. Hlavním řečníkem dopoledne byl národní prezident britské Satja Sái organizace Veeru Munigonda. Veeru, jenž je civilním povoláním chirurg, se ve své promluvě odrazil od výroku Satja Sái Báby, jenž zní: „Mám úkol: Postarat se o celé lidstvo a zaručit pro něj úplné štěstí. Dal jsem slib: Přivést všechny, kteří zbloudili, na cestu dobra a tak je zachránit. Jsem připoután k práci, kterou miluji: Odstranit utrpení chudých a poskytnout jim, co postrádají.“ Na základě tohoto výroku mluvil o důležitosti služby, která je pravou podstatou konání každé lidské bytosti. Svoji řeč zakončil otázkou směrem k delegátům, jestli jsou opravdu ochotni vzdát se všeho ve prospěch služby lidstvu.

Po této strhující promluvě byly na programu workshopy na různá témata, mezi nimi např. o láskyplné a efektivní komunikaci, o láskyplném vedení, jak přinášet do společnosti lidské hodnoty atd. V odpoledních hodinách byl vyhrazen prostor pro vzájemné představení aktivit konaných v jednotlivých zemích. Tak se mohli delegáti dozvědět o aktivitách v různých zemích a zároveň sdílet a zeptat se na různé obtíže a radosti s nimi spojenými. Svě aktivity prezentovaly, jak jednotlivé země, tak i organizace v nich fungující. Všechny země prezentovaly své aktivity, z organizací se jednalo např. o ESSE, tedy institut zabývající se vzděláváním v oblasti lidských hodnot. Den byl zakončen kulturním programem z řad delegátů setkání. Nejvíce z nich zaujal irský delegát svojí humorně trefnou písní *Puttappathi shuffle*. Nejenom na základě této písně dojednala česká strana s irskou spoluprací.

Nedělní program nabízel delegátům prostor pro otázky. Jednak se mohli ptát zástupců jednotlivých regionů, které jsou v Zóně 7. Mezi nimi byl i Manfred Gransee z Německa, jenž předsedá regionu 71, do něž patří Česká republika. Delegáti však také mohli vznést své otázky v programu nazvaném „Otázky, které mi leží na srdci“. Otázek mohlo být položeno deset a odpovědi na ně si poskytovali delegáti navzájem. Mezi otázkami byly např.: „Co je to opravdová služba? Jak poznám, že jsem postoupil/a na duchovní cestě?“ aj. Program byl uzavřen poděkováním všem, kdo se podíleli na tvorbě a realizaci programu a celé akce.

A proč hlavním tématem setkání bylo: *Láska v činu: „Vy děláte Moji práci, Já dělám vaši práci“*? Toto téma bylo již před devíti lety na podobném setkání. Neměli snad tvůrci programu dostatečnou invenci a tak vzali již jednou použité téma? Nebo se jednalo o jejich pohodlnost, neboť už známé téma není potřeba připravovat? Nebo jednoduše nebyl čas připravovat něco nového? Odpověď leží ještě jinde. Protože to téma je nevyčerpatelné a stále a možná ještě více aktuální. A co je to ona Láska? Není ji možné zachytit plně do lidských slov. Nádherně se však o to pokusil v listu do Korintu svatý Pavel. Jeho popis je starý, přesto stále aktuální, je velmi známý a přesto neopakovatelný: „Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá.“

Jakou vyhledáváš společnost

Promluva Šrí Satja Sái Báby v Brindávanu, 7. července 1975

Vtělení lásky!

Kamal Saháni z druhé třídy bakaláriátu ekonomie právě promluvil dobrými, prostými a vhodnými slovy o lidském těle a k jakému účelu bylo člověku darováno. Říkal, že svět je jeviště a tělo kostým, který musíme nosit při hraní role, jež nám byla Bohem přidělena ve hře, kterou on sám řídí a režíruje.

To je správný výklad. Pamatujte si, když vám je přidělena role, je vaší povinností hrát ji dobře a zasloužit si uznání režiséra.

Jeviště, na němž hrajete svou roli, je nekonečně malá tečka ve srovnání s obrovským, neomezeným kosmickým prostorem. Doba, po kterou si vykračujete po jevišti v kostýmu, je také nekonečně malá. Rupak z této fakulty hrál roli Šankaráčárji na jevišti Šanmukánandovy haly v Bombaji. Ale on tím neztratil svou „rupakovost“, protože i po dobu, co byl Šankaráčárjou, byl Rupakem. Jeho „šankaráčárjství“ bylo pouze dočasnou fází. A stejně tak *átman* je věčná pravda. Tělo, které obléká, je dočasné, a role, kterou hraje, je také krátká. Nebo, abych to osvětlil jinak – čas, strávený ve snech, je nekonečně malý ve srovnání s časem bdění. Stav bdění reprezentuje stav moudrosti a osvícení *átmanem*, stav snění reprezentuje nevědomost moudrosti, zamlžený stav lidského života.

Pán k sobě přitahuje člověka svou naprostou přirozeností

Zcela zákonitě lze položit otázku, proč a jak se vesmírný *átmický* princip usídlil v určitém dočasném těle? Nuže, diamanty neuchováváte v pouzdru z diamantů, že? Kdybyste tak učinili, zloděj by měl dvojnásobný zisk. Ne, diamanty schraňujete jen v kovové krabici. Zajisté budou kovová krabice nebo sejf umělecky zdobený a budou půvabné, protože obal je vybírán, aby odpovídal hodnotě toho, co obsahuje. K pití mléka vyberete čistý, přitažlivý kalíšek nebo

šálek, ale pro plivátko jsou méněcenný kov nebo hlína považovány za dostačující.

Tělo je číše, do níž sbíráte nektar božských milostí. To je hlavní účel, pro který vám bylo darováno. Neboť – bez šálku či poháru, pouzdra nebo džbánu – jak byste mohli nektar zachytit? „*Rasó vai sah*“ praví se ve Védách. „On je sladkým nektarem, ničím méně.“ A když jeho milost sestupuje, tělo je nadšeno. Tělo je nutné udržovat vždy čisté a bez poskvrny, nedotčené špínou, nemocí, úzkostí nebo pocitem poraženectví. Člověk a Bůh (*nara* a *Nárájana*) jsou jako železo a magnet. Bůh samotnou svou podstatou přitahuje člověka do své blízkosti, protože v člověku je božská jiskra. Stane-li se, že magnet kus železa nepřitahuje, usuzujeme někdy, že magnet ztratil svou sílu. Skutečnost však je taková, že ten kus železa je příliš hustě pokrytý rzi a prachem. Takže člověk (železo) si neuvědomuje vlastní nedostatek, ale pospíchá, aby obvinil Boha (magnet), a dokonce aby ho zapíral.

Společnost, kterou si zvolíte, musí být lepší než vy

Nejjednodušší a nejúspěšnější způsob, jak se udržet bez rzi a prachu, je pěstovat duchovní společnost (*satsang*). Společnost dobrých a bohabojných lidí pomalu, ale jistě, zušlechťí a očistí lidi se sklonem zbloudit z přímé cesty, která vede k seberealizaci. Musíte dbát na to, abyste si vybrali dobrou společnost a setrvali v ní.

Šálek vody nemá velkou finanční hodnotu, ale když se přilije do deseti šálků mléka, získá cenu lidmi připisovanou mléku. Když se však naopak jeden šálek mléka přilije do deseti šálků vody, ztratí mléko svou původní hodnotu a je zavrženo jako bezcenné. Tak duchovní společnost, kterou si vyberete, musí být čistší, úctyhodnější a musí být oddána vyšším ideálům ctnosti a pravdy, než jste vy.

moudrosti, které je třeba vydolovat, aby vám byly k užitku. Inteligence je nástroj, který musíte používat, abyste je získali. Na úplném začátku se setkáte s balvanem, který vám zatarasí cestu. To je vědomí tělesnosti, ego. Žádosti jsou volné balvany, které je též třeba vykopat a odházet. Pak se dostanete na podloží z písku – to jsou dobré myšlenky, dobrá slova, dobré činy. Když jste dosáhli této vrstvy, blížíte se k úspěchu. Budete-li zůstávat v duchovní společnosti, vaše srdce si uchovají svou čistotu neposkrvněnou. Ale budete-li takovou společnost vyhledávat jen tu a tam, bude těžké získat milost nebo alespoň kousky milosti, protože mysl a tělo se poskrvíní a pošpiní.

Když se kuřák přidá ke skupině nekuřáků, je velmi pravděpodobné, že se tohoto zlovyku vzdá, ale když nekuřák upadne do brlohu kuřáků, je jisté, že se brzy stane obětí. Takový je jemný vliv společnosti, kterou člověk vyhledává. Společnost, ke které se přidáte, musí být kvalitativně i kvantitativně vyšší a lepší než ta, kterou se obklopujete teď.

Ve vašich srdcích jsou cenné drahokamy

Doma jste si jistě všimli, že nádoby denně používané je trpytivě čisté, zatímco nádoby, které se používá jen tu a tam, se musí drhnout větší silou, aby se lesklo.

Musíte vynaložit veškerou námahu a veškerou trpělivost potřebnou k vyhledání duchovní společnosti a k setrvání v ní. Lidské zrození není znakem slávy, ale žít jako duchovní člověk, to dodává na důstojnosti.

Pozvánka na celostátní setkání – „Vidět svět s láskou“

Zveme Vás na každoroční celostátní setkání členů a příznivců Satja Sái organizace, které se koná 10. - 11. 6. 2017 na oblíbeném místě v Praze – Michli, poblíž Domova Sue Ryder, v domě Svazu ochránců přírody.

Téma setkání: **Vidět svět s láskou** (Seeing the world with love).

Na programu je zpívání bhadžanů, vystoupení českých i zahraničních hostů. Účast dosud přislíbil oblíbený host Manfred Müller Gransee. Dále by měl přijet Kiran Patel, který je původem z Afriky. Studoval chemii v 70. letech na Svámího škole ve Whitefieldu a v současné době žije ve Velké Británii.

Program bude ještě upřesňován a uveřejněn na webu organizace www.sathyasai.cz.

Těšíme se na všechny z Vás, kteří jste během roku nasbírali své zážitky a poznatky z praktikování lidských hodnot v praxi, při svém osobním růstu a kteří se svým nenásilným příkladem snažíte o to, aby se šířily ve Vašem okolí. Rádi uvidíme ty, které kvůli vzdálenosti vídáme méně často, ale stále cítíme, jak jsou nám blízcí.

Z našich srdcí

básně od Alenky H.

Boží Král

Chci Tě vidět v každé
kapce vody.
Chci Tě vnímat v každé
vločce sněhu.

Cítit Tě neustále.
Slyšet vždy Tvůj hlas.

Nikdy se Tě nezříct,
i když přijde žal.

Prostě Ti být neustále
nablízku.

Ani vteřinu na Tebe
nezapomenout!

Vidět Tě všude, ve všem,
a úplně se Ti odevzdat.

To je má modlitba a prosba
k Tobě,
Můj Milovaný Bože,
Avatáre Sái Bábo,
který jsi přišel k nám,
povědět nám Pravdu,

že Jsme Jedno s Tebou,
že Jsme Boží Král!

Boží Milost

Boží Milost je tak veliká...

Proměňující, sladká,
nekonečná...

Zoufale jsem na Tebe
myslela...

Plná strachů a obav
z budoucnosti.

A pak přišla ta proměna...

Přišel jsi v Rouše Bílém
a zůstal Jsi.

Sladký, Sladký, Sladký,

NEJSLADŠÍ...

Mojžíš

Mojžíš se vydal na poušť
s celým národem do
neznáma...

On Mi Věřil,
i když slyšel jen
Můj Tichý Hlas ...

Věřil Mi tak,
jako žádný z Vás...

Vyvedl, Vás,
bratři a sestry z otroctví.

Bez Jeho Víry,
by nebylo Života!

Řeka

Jsi hluboká, Řeka
zapomnění,
která svou Vodou Živou
čistí žal...

Jsi řeka Naděje a Plného
Vědomí,
která dá rozpoznat,
kdo je Věčný Pán!

Doved' nás, Řeko, domů!

Tam, kde je Věčný Ráj...

Vina

Tolik Mě tížila vina má...

Ty jsi přišel, Pane,
a setřel jsi mi slzy...

V náručí mě držíš...

Jaká Blaženost...

Tvá Milost je
VELIKÁ!

Pozvánka na retreat 2017 na chatě Eliška

Pojďme prožít pár dní v duchovní pospolitosti – v období babího léta, 8. - 10. září 2017, v malebném místě v Krkonoších, na chatě Eliška ve Vítkovicích (hned u sjezdovky), kde se nám v loňském roce tak zalíbilo.

Ubytování za cenu 250 Kč/noc, stravování cca 300 Kč za celý víkend, bezmasá strava. (Ceny jsou přibližné, upřesnění až na místě dle aktuální situace). Doprava vlastní nebo po domluvě s těmi, kteří budou mít volné místo v autě.

Předběžný program: nebude chybět zpívání bhadžanů, vítání slunce, sdílení zážitků, studijní kruh a společný výlet – 2 skupiny podle výkonnosti (jako vloni) i případné houbaření nebo koupání v nedalekém koupališti.

Stránky (nejen) pro děti – Fénix

od Evy B.

Prásk. - Ozvala se rána. - Bum. - Ještě větší. Záblesk - a do vzduchu se vzneslo peří. Ještě jeden záblesk, jedna rána a v nastalém tichu bylo slyšet jen šumění vody. Nebo spíše zvuk jako když padá sníh. A ten je velmi tichý.

Pestře zbarvené peří se snášelo na zem. Na zem, která již byla pokryta barevnou vrstvou spadaného listí. Na listí se společně s barevným peřím vytvořila také hromádka šedého prášku. A dál už nic. V lese nastalo ticho.

To trvalo až do jara. V předjaří, když sníh ještě pokrýval celý les, chodily na toto místo hladové sýkorky. Hromada šedého prášku zůstala v lese přes zimu a sníh ji nepřikryl. Zvláštní bylo, že sýkorky, které šedého prášku pojedly, už nepoznaly hlad. A nepotřebovaly jíst. Zanedlouho, protože bylo předjaří, a jaro se blížilo, seděly na vajíčkách. Vajíčka byla podivně barevná. Tedy především jedno. A přišlo jaro a z jednoho vajíčka za druhým se začala klubat ptáčata. Ptáčata měla mnohem barevnější peří než v jiných letech a také se měla více k světu. Štěbetala radostněji. Jen z jednoho vajíčka se nic neklubalo. Až jednou v noci se uvnitř začalo něco dít. Vajíčko se

převalilo a bum, vypadlo z hnízda na zem. Křáp, skořápka lehce praskla. A tak vajíčko zůstalo až do dalšího dne. Ráno šli kolem houbaři, mladý pár. Uviděli vajíčko a protože měli rádi houby se smaženými vajíčky, řekli si, tak tohle podivně krásné vajíčko vyzkoušíme. A šup s ním do košíku. A domů. Bydleli v centru velikého šedivého města.

Když přijeli domů, měli zpoždění na to, aby si připravili jídlo a tak košík nechali ležet v kuchyni na lince a šli do divadla na představení Fénixovy slzy. Moc si to užili. Když se vraceli, už zdaleka - přestože byla noc - viděli záři. Blížili se k domu a záře byla čím dál jasnější. Uviděli, že vychází z jejich okna. Zvláštní. Město už vůbec nebylo šedé. Rozsvítlo se jakýmsi vnitřními barvami. Zářilo zevnitř. Zevnitř šedi. Ano, bylo to neuvěřitelné. Pár rychle vyběhl nahoru, a - co je to čekalo uvnitř! Celý pokoj oslňoval obrovský nádherný pták s pestře zbarveným peřím. Ale barvy byly nezemské. Pštros byl proti tomu šedý nevýrazný pták. Tenhle měl oči zářící jako diamanty. Moudrostí a soucitem. Chvilími z nich probleskoval oheň. Červenou hlavu zdobila chocholka teplého ohně. Štíhlý krk, svalnaté ptačí tělo bylo pokryté peřím duhových barev. Ocas, měl tak dlouhý, že jej musel vystrčit z okna. A křídla. Křídla neměl roztažená, ale ta teplá červeň probleskovala zlatem až nebeským. Jeho zjev byl impozantní. Ne strašný, nýbrž láskyplný. Děvče s chlapcem vstřebali první šok a začali být přitahováni neuvěřitelnou magnetickou silou k ptákov. Chtěli jej hladit, chtěli být v jeho blízkosti, neboť to bylo blažené. A tak i učinili.

Když se nasatili, zeptali se: „Kdo jsi?“ – „Jsem fénix,“ odpověděl pták, „znovuzrodil jsem se z popela. Vstal jsem z mrtvých, jestli chcete. S každým jarem přináším život, radost a moudrost a... láskyplnost. A hlavně světlo. Vy jste si mě vybrali.“ – „Ale my tě chtěli sníst! Můžeš nám to odpuště?“ – „Nechtěli jste mě sníst, to jste si jen mysleli. Aby vám vaše mysl zdůvodnila, proč z lesa odnášíte podivné nakráplé vajíčko.“ – „Děkujeme,“ uklidnil se mladý pár. – „Zůstaneš s námi?“ – „Ano, zůstanu, pár dní, ale pak poletím. Vyletím ven, aby i ostatní lidé, zvířata a celá planeta pocítili znovuzrození. Ale nebojte se, to, co teď prožíváte jako neskutečnou radost, světlo a blaženost, to zůstane s vámi. Ovšem s jednou podmínkou. Že budete láskyplní. Sami k sobě i druhým. Pak zůstanete šťastní.“ – Chlapec s děvčetem pocítili, že je to pravda. A tak se i stalo. Několik dní prožili v blažené společnosti ptáka fénixe, až nastal moment, kdy se měli rozloučit. A opravdu, i poté, co fénix odletěl do světa, světlo a laskavost zůstalo s nimi. A jak se to projevilo? To velké betonové město už nikdy nebylo šedivé. Probleskovalo vnitřním jaselem. A oni toho byli součástí. To byl největší fénixův dar. Poznali své vnitřní světlo.

Až do podzima...

AKTIVITY SATJA SÁI ORGANIZACE ČR

Kontakty:

Webové stránky: www.sathyasai.cz
Obecné informace: info@sathyasai.cz
Objednání knih, CD a DVD: objednavky@sathyasai.cz
Objednání časopisu: casopis@sathyasai.cz

Přehled plánovaných aktivit SSO v roce 2017:

10.-11. 6. 2017	Celostátní setkání v Praze 4 – Michli, Dům ochránců přírody (viz str. 19)
8.-10. 9. 2017	Společný víkendový Retreat v Krkonoších, obec Vítkovice, http://chata-eliska.cz (viz str. 21)
11. 11. 2017	Akhandabhadžany
25. 11. 2017	Oslava Svámího narozenin

Bližší informace o těchto akcích přineseme v dalších číslech, nebo je žádejte na: info@sathyasai.cz.

Pravidelná setkání v Praze:

Pravidelná bhadžanová setkání každý čtvrtek od 18 hodin

Pravidelné aktivity pražského Sái centra probíhají na adrese:

Domov seniorů Sue Ryder, Michelská 1/7, 140 00 Praha 4 - v kapli.

Dopravní spojení: Tramvaje č. 6 a 11, autobusy č. 124, 139, 196 - zastávka Michelská.

Více informací na: info@sathyasai.cz nebo na tel. číslo 774 829 043 (Pavel).

Studijní kruh

Vždy 2. čtvrtek v měsíci od 17:00 bude probíhat před bhadžanovým setkáním pravidelný studijní kruh, a to na výše uvedeném místě v Domově seniorů Sue Ryder.

Mimopražská setkání se zpíváním duchovních písní:

Nové Strašecí

1x měsíčně, každou třetí neděli v měsíci mimo prázdnin od 14 hodin.

Termíny: 16. 4. 2017, 14. 5. 2017, 18. 3. 2017

Adresa a bližší info: nove.straseci@sathyasai.cz nebo tel. 313 572 933 (Standa a Jindra).

Sái skupina Brno

mimo prázdnin každou první neděli v měsíci 14-16 hodin,

Občanský klub, Brno, Kounicova 43, (zvonek Občanský klub).

Termíny: 8. 5. 2017, 4. 6. 2017.

Bližší a aktuální info o termínech a místu konání na tel. 731 737 432 (Týna), místo se změnilo!

Aktivity služby

Átmaséva v Hohenpriessnitzu v Německu:

K této aktivitě je stále možné se připojit. Bližší info vám podá Tomáš na tel. 776 873 219. K tomuto tématu si můžete též přečíst „Rozhovor s Markusem“ v číslech 113 a 114 časopisu.

Aktivity mládeže

Probíhají občasně schůzky mládeže a různé mládežnické projekty. Pokud byste se rádi zapojili, kontaktujte nás e-mailem na: info@sathyasai.cz.

Vzdělávací aktivity

Evropské Satja Sái vzdělávání – ESSE – Komplexní systém vzdělávání v lidských hodnotách a duchovním učení **pro dospělé**. Více na: info@sathyasai.cz.

Knihovna – knihy, časopisy, audio- a videokazety, CD, DVD v češtině i v angličtině si můžete zapůjčit v Sái centru Praha na každém setkání.

Vydávání knih, CD, DVD – přehled na webových stránkách – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat mailem na: objednavky@sathyasai.cz.

Časopis Sái Rám – je vydáván jednou za dva měsíce; obsahuje Sái Bábovy promluvy, další texty, aktuální informace o aktivitách Satja Sái organizace – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat na emailu: casopis@sathyasai.cz. V elektronické podobě lze časopis stáhnout z webových stránek.

Z obsahu tohoto čísla:

název	strana	název	strana
Promluva I. - Vzdělání a mír	2	Pozvánka na celostátní setkání	19
Sái inspiruje	1, 4, 5, 6, 12	Z našich srdcí - básně od Alenky H.	20
Gíta váhiní - Svaté slovo boží, kap. 23	7	Pozvánka na retreat 2017 na chatě Eliška	21
Promluva II. - Střední cesta	13	Stránky (nejen) pro děti - Fénix	21
Setkání evropských zástupců	16	Kontakty, aktivity SSO	23-24
Promluva III. - Jakou vyhledáváš společnost	18	Sái inspiruje	15,24

© Autorská práva na převzaté texty vlastní, s výjimkou textů původních, Sri Sathya Sai Books & Publications Trust (dále „SSSBPT“), Prašánti Nilajam, Indie a nikdo nemá právo tyto texty, ani jejich části, přetisknout bez povolení SSSBPT.

Písemný kontakt: Satja Sái vzdělávací centrum, Husinecká 4, Praha 3, 130 00, e-mail: info@sathyasai.cz

Objednávky knih, CD a DVD na: objednavky@sathyasai.cz

Objednávky časopisu na: casopis@sathyasai.cz

Předplatné na rok 2017 pro předplatitele z Čech činí 180,- Kč, pro předplatitele z ciziny 250,-Kč.

Předplatné zasílejte na konto: 51-0661630237/0100, variabilní symbol 23, možno též použít složenku typu A, adresa: Satja Sái vzdělávací centrum, Husinecká 4, Praha 3, 130 00.

**Já jsem váš a vy jste moji, navždy a navěky.
Já jsem ve vás a vy jste ve mně...**

Satja Sái Bába